

Juli 2011 - De Stelling van Amsterdam.

De meldingstijd in Loenen aan de Vecht was 10.00 sharp.

Bijna iedereen had voldaan aan deze eis van Wim Oranje, de organisator van deze toertocht; hij had als co-pilot Rubina op de buddy-seat meegenomen. Volgens mij een goede keuze.

Otto Knoppel bracht een gloednieuwe Triumph Speed Triple mee, in bijpassende outfit, uit Seoul; nee niet de motor, wel het pak!

Ton Rentier had ook een Triumph Tiger bij zich; te leen van de dealer, om te testen. We wachtten gespannen af.

Harry en Wout, komende uit het hoge noorden, meldden zich als verzoepen katten. Pluvius had zijn zegeningen over hen uitgeworpen. Gelukkig had de regengod genoeg aan twee slachtoffers; de rest van de dag hield hij zich grotendeels op gepaste afstand. Tijdens de koffie plus appeltaart kwam Hezeke met haar nieuwste aanwinst, een baby langs; het zal nog wel even duren voordat zij samen het ijzeren ros kunnen bestijgen.

De baby (nog niet op de motor)

Wim deed verwoede pogingen om een ieder op tijd in het zadel te krijgen; 42 forten langs een linie van 135km via mooie landelijke wegen, geen eenvoudige opgave.

Langs de fraaie omgeving van de Vecht en de Gein bereikten we Weesp. Gelukkig had de politie in deze en in vele andere plaatsen ook vakantie, want inrij-verboden en eenrichtingsverkeer geboden werden massaal (slechts 14 motoren) genegeerd. Via Abcoude, Waver, De Kwakel en andere dorpjes (Sandra viel het op dat Nederland wel heel mooi is) ten zuiden van Amsterdam langzamerhand afgebogen naar het noorden. Hoofddorp werd doorkruist; daarover geen schoonheids-verzuchtingen. Al spoedig werd het Noordzeekanaal bereikt. Wim had in zijn uitnodiging al gewaarschuwd. Een ieder diende de veerman (een door een krankzinnige ontworpen betaalautomaat) €1,15 te betalen voor de overtocht. Gezien het hoge IQ van de Sky-Riders liep dit alles uit op

Wachten voor de pont

een grandioos maar uiterst vermakelijk fiasco. Tot mijn grote vreugde maakten diverse leden van het gezelschap zonder geldig plaatsbewijs de overtocht. Dit alles vond natuurlijk plaats onder toezicht van twee zeer bekwame en gediplomeerde veerlieden van vlees en bloed. Dankzij dit pontjes avontuur was er veel tijd verloren, Vlot rijdend werd de rit vervolgd, Via nog wat Forten, kleine weggetjes en landschappelijk schoon werd Restaurant Twaalfmaat in Heemskerk bereikt waar in een hoog tempo de lunch gebruikt werd.

Na de lunch vertrok Wim in hoog tempo, waardoor 3 tragere mortards, Henk C, Ben S. en de schrijver dezes, de aansluiting met de kopgroep misten. Gelukkig bood de gsm uitkomst en werden de twee groepen in Krommenie herenigd. Door West en Oost Graftdijk bracht de tocht ons in de buurt van Edam. Ondanks het illegaal gebruik van een zeer fraai en door veel fietsers gebruikt rijwielpad was het te laat geworden om de rest van de Vesting Amsterdam te bekijken. Wim besloot terecht om via de grotere wegen naar IJburg te rijden.

Hier werd na een drankje in een hippe (in de ogen van een pensionado) lounge tent afscheid genomen en trok iedereen huiswaarts.

Wim bedankt voor een mooie rit!

Anne Zoetebier

De lounge tent

